

A nap, amire szívesen visszaemlékszem

Minden ember életében vannak olyan pillanatok, amire szívesen visszaemlékszik, sokszor nehéz a legjobbat kiválasztani.

Ez a feladat számomra nehézkesnek tűnt, mert a családom, a barátaim és az ismerőseim miatt elég sok jó élményben lehetett részem. Voltam már szebbnél-szebb helyeken, viccesebbnél-viccesebb beszélgetésekben, de véleményem szerint az a nap, ami nem is volt olyan régen – pontosan most szombaton – az eddigi legjobb számomra.

Az életemben az egyik dédelgetett vágyam az volt, hogy elvigyek egy állatot pórázon sétáltatni. Ezen a hétvégén a szüleim is beleegyeztek abba, hogy az egyik macskánkat elvigyem sétáltatni. Be is szereztünk egy hámot és pórázt.

A kiválasztott macska Cuki névre hallgatott, akit azért választottunk, mert nagyon bátor. Autóval lementünk a zalaszentgyörgyi tóra, ahol, életemben legelőször megsétáltathattam egy állatot. Cuki elég jól viselkedett ahhoz képest, hogy pórásra volt kötve, és a helyet sem ismerte. A kirándulás során megmártóztatta apró lábait a tóban, fára mászott, ahonnan csak segítséggel tudott lejönni, és megismerkedett három másik gyönyörű állattal. Cuki nagyon jól viselte ezt a megpróbáltatást is.

Ez volt az egyik emlékem, amire szívesen visszaemlékszem, de ezen kívül még van néhány, amire bármikor boldogan gondolok vissza. Mint például a nyári tábor, ahol megismertem Abigélt és Biankát, vagy az, amikor életemben először elmentünk a családommal síelni.

Kósi Boglárka 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola